

ALKUSANA.

Tämä kirja puolustaa ja kunnioittaa kaikkea sitä Kalevalassa, jota nykyaikainen sivistyksemme enimmäkseen pitää tuulesta temmatuna: sen satuja, sen ihmeitä, sen liiotteluja, sen luonnottomuuksia, ja lukija havaitsee ensi riviltä, että kirjan tekijä on tosissaan.

Tuntien oman vähäpätöisyytensä niiden oppineiden rinnalla, jotka ovat Kalevalaa tutkineet ja selittäneet, ei tekijä tähän työhön olisi uskaltanut ryhtyä, ellei hänellä olisi vakaus ja näkemys siitä, että Kalevalan todellinen sisältö sittenkin on jäänyt oppineilta huomamatta.

Tällä sanallaan hän ei suinkaan väitä, että hänen oma tietonsa Kalevalan todellisesta sisällöstä olisi tyhjentävä tai erehtymätön; hänen käsityksensä on epäilemättä sekä vaillinainen

että korjauksia kaipaava, mutta oikein ymmärrettynä se avaa uusia uria vastaiselle tutkimukselle. Ja koska tekijä ei tunne — paitsi H. P. Blavatskyn viittauksia »Salaisessa Opissa» ja eräässä aikakauskirja-artikkelissa »Kalevala, suomalaisten kansalliseepos», joka on suomeksi julkaistu Tietäjässä 1909 — muita tämänlaatuisia kokeita kuin Martti Humun (M. Ramstedtin) broshyyrin »Kalevalan sisäinen perintö», joka oli ylimalkaista ja johdannollista laatua, Herman Hellnerin kirjoituksen »Kalevala ett teosofiskt diktvärk», joka on painettu Teosofisk Tidskriffissä 1904, ja Rudolf Steinerin Helsingissä huhtikuun 9 p:nä 1912 pitämän esitelmän »Das Wesen nationaler Epen mit speziellem Hinweis auf Kalevala», painettu manuskriptina samana vuonna, rohkenee hän toivoa, että tätä hänen tutkielmaansa otettaisiin vastaan edes johonkin määrin sillä anteeksi antavalla suopeudella, jota yleensä ensimmäiselle yritykselle suodaan. Jos kohtalo myöntää, toivoo tekijä saavansa tulevissa tutkimuksissa laajemmin ja seikkaperäisemmin syventyä moniin suomalaista salatiedettä kos-

keviin aineihin, joita hän tässä on vain alustavasti kosketellut.

Sillä, kuten Kalevala sanoo:

*Ei sanat salahan joua,
Eikä luottehet lovehen,
Mahti ei joua maan rakohon,
Vaikka mahtajat menevät.*

Sammatissa elokuulla 1916.

Tekijä.

o○○○○○○o

SISÄLLYS:

	Siv.
Alkusana	7
<i>I. Kalevala pyhänä kirjana:</i>	
1. Mitä Kalevala on	13
2. Kalevala pyhänä kirjana	23
3. Kalevalan avain	30
<i>II. Kalevalan mysteeritietoa:</i>	
4. Eikö muinaissuomalaisten uskonto ollut animismia?	41
5. Ihmisiä vaiko jumalia?	52
6. Pyhä kolminaisuus	61
7. »Neitseestä syntynyt»	70
8. Luomistyö	77
9. Pelastustyö	93
10. Lemminkäisvoimat	105
11. Lemminkäinen — Kristus	116
12. Ilmarisvoimat	125
13. Ilmarinen, tuli ja rauta	135
14. Ilmarinen ja Sampo	150
15. Jälleensyntyminen	161
16. Tuonelan tuvilla	173
17. Väinämöisen soitto	189
<i>III. Kalevalan sisäistä siveysoppia:</i>	
18. Tiedon tie	211
19. Joukahainen	221

20.	Aino	230
21.	Lemminkäinen	240
22.	Ilmarinen	249
23.	Ansiotyöt	257
24.	Tuonelan joutsen	266
25.	Pohjan häät	277
26.	Kultainen neito	287
27.	Pohjan neidon nuorempi sisar	301
28.	Hengen miekka	314
29.	Venematka	326
30.	Kanteleen soitto	338
31.	Sammon ryöstö	352
32.	Viimeiset epäilykset	361
33.	Viimeinen taistelu	371

IV. Kalevalan magiaa:

34.	Mitä magialla tässä tarkotamme	387
35.	Ennen ja nyt: kaksi ihmistyyppiä	402
36.	Atlantilaista magiaa Kalevalassa	418
37.	Aikojen vaihteessa	430
38.	Väinämöinen ja Aino	439
39.	Marjatta	450
40.	Marjatan poika ja Väinämöinen	459

V. Väinämöisen paluu:

41.	Väinämöinen ja Suomen kansa	469
	Sisällysluettelo	487